

﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ﴾ [سوره نساء آیه ۸۲]

آیا در (معنای) قرآن نمی‌اندیشند.

جزوه ترجمه قرآن ﴿ویژه مکاتب قرآن﴾

● مقطع ابتدایی (سوم تا ششم): سوره‌های حمد + ناس تا فیل

● مقطع متوسطه (هفتم تا نهم): سوره‌های حمد + ناس تا عادیات

جهت دانلود پی دی اف این جزوه به لینک زیر مراجعه نمایید:

<https://eshaat.net/1165>

مقدمه:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

تمامی ستایش‌ها و تعریف‌ها از آن پروردگاری است که با نور قرآن به انسان هدایت و کمال بخشید.

قرآن کریم برنامه‌ی کامل زندگی ما مسلمانان است و به زبان عربی نازل شده است از این رو برای استفاده از این برنامه‌ی زندگی و اجرای دستورات آن، لازم است تا از معانی آیات و لغات آن آگاهی داشته باشیم و تنها به خواندن بدون درک معانی و مفاهیم، اکتفا نکنیم.

امروزه در بیشتر کلاس‌های آموزش قرآن، محافل و مجالس قرآنی، به آموزش مهارت‌های تلاوت و قرائت قرآن بسنده می‌شود و درک معانی آیات کمتر مورد توجه قرار می‌گیرد، به همین منظور درصدد برآمدیم تا جهت کلاس‌های مکاتب قرآن و آگاهی قرآن‌آموزان از معانی آیات قرآن کریم، آموزش تحت اللفظی برخی سوره‌های کوچک را تهیه و تدوین نماییم. امید است مورد پسند اساتید قرآن و قبولیت درگاه‌الهی قرار گیرد.

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ (سُورَةُ الْفُلِّ آيَةُ ۹۸)

«پس آنگاه که خواستی قرآن بخوانی پناه ببر به خداوند از شیطان رانده شده»

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

«پناه می‌برم به خداوند از شیطان رانده شده»

سورة فاتحه

درس ۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ به نام خداوند بخشایندهی مهربان

بِسْمِ	اللَّهُ	الرَّحْمَنُ	الرَّحِيمِ
به نام	خداوند	بخشاینده	مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۲﴾ ستایش برای الله که پروردگار جهانیان است.

الْحَمْدُ	لِلَّهِ	رَبِّ	الْعَالَمِينَ
ستایش	برای خداوند	پروردگار	جهانیان

الرَّحْمَنُ الرَّحِيمِ ﴿۳﴾ بسیار بخشاینده و مهربان است.

الرَّحْمَنُ	الرَّحِيمِ
بخشاینده	مهربان

مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿۴﴾ مالک روز جزا است.

مَلِكِ	يَوْمِ	الدِّينِ
مالک	روز	جزا (قیامت)

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿۵﴾ فقط تو را می پرستیم و فقط از تو یاری و کمک می خواهیم.

إِيَّاكَ	نَعْبُدُ	وَ	إِيَّاكَ	نَسْتَعِينُ
فقط تو را	می پرستیم	و	فقط از تو	یاری و کمک می خواهیم

اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿۶﴾ هدایت کن ما را به راه راست.

اِهْدِنَا	الصِّرَاطَ	الْمُسْتَقِيمَ
هدایت کن ما را	راه	راست

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿۷﴾

راه کسانی که نعمت داده‌ای به آنها به جز (راه کسانی که) بر آنها خشم واقع شده و نه راه گمراهان.

صِرَاطَ	الَّذِينَ	أَنْعَمْتَ	عَلَيْهِمْ	غَيْرِ	الْمَغْضُوبِ	عَلَيْهِمْ	وَلَا	الضَّالِّينَ
راه	کسانی که	نعمت داده‌ای	بر ایشان	به جز	خشم شدگان	برایشان	و نه	گمراهان

درس ۲

سوره ناس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿۱﴾ بگو پناه می برم به پروردگار مردم.

قُلْ	أَعُوذُ	بِرَبِّ	النَّاسِ
بگو	پناه می برم	به پروردگار	مردم

مَلِكِ النَّاسِ ﴿۲﴾ به پادشاه مردم.

مَلِكِ	النَّاسِ
پادشاه	مردم

إِلَهِ النَّاسِ ﴿۳﴾ به معبود (برحق) مردم.

إِلَهِ	النَّاسِ
معبود	مردم

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿۴﴾ از شر وسوسه گر پنهان شونده.

مِنْ	شَرِّ	الْوَسْوَاسِ	الْخَنَّاسِ
از	بدی	وسوسه گر	پنهان شونده

الَّذِي يُوسِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿۵﴾ کسی که وسوسه می کند در سینه های مردم

الَّذِي	يُوسِسُ	فِي	صُدُورِ	النَّاسِ
کسی که	وسوسه می کند	در	سینه ها، دل ها	مردم

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿۶﴾ (چه) از جن ها و انسان ها.

مِنْ	الْجِنَّةِ	وَ	النَّاسِ
از	جن ها (شیاطین)	و	مردم

درس ۳

سوره فلق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿۱﴾ بگو پناه می‌برم به پروردگار سپیده‌دم.

قُلْ	أَعُوذُ	بِرَبِّ	الْفَلَقِ
بگو	پناه می‌برم	به پروردگار	سپیده‌دم

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿۲﴾ از شرّ هر آنچه خلق کرده‌است.

مِنْ	شَرِّ	مَا	خَلَقَ
از	بدی	آنچه	خلق کرد. آفرید.

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿۳﴾ و از شرّ تاریکی شب آنگاه که فرا می‌رسد.

وَ	مِنْ	شَرِّ	غَاسِقٍ	إِذَا	وَقَبَ
و	از	بدی	تاریکی شب	آنگاه که	فرا رسد.

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿۴﴾ و از شرّ دمنده‌گان در گره‌ها (کنایه از جادو، اختلاف اندازی).

وَ	مِنْ	شَرِّ	النَّفَّاثَاتِ	فِي	الْعُقَدِ
و	از	بدی	دمنده‌گان	در	گره‌ها

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿۵﴾ و از شرّ حسود آنگاه که حسد می‌ورزد.

وَ	مِنْ	شَرِّ	حَاسِدٍ	إِذَا	حَسَدَ
و	از	بدی	حسود	آنگاه که	حسادت کرد

درس ۴

سوره اِفْلَاص

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ بگو الله یگانه است.

قُلْ	هُوَ	اللَّهُ	أَحَدٌ
بگو	او	خداوند	یگانه

اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ الله بی نیاز (و بر طرف کننده نیازها) است.

اللَّهُ	الصَّمَدُ
معبود	بی نیاز

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ نه زائیده و نه متولد شده است.

لَمْ يَلِدْ	وَلَمْ يُولَدْ
نه زاییده	متولد نشده است.

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾ و برای او هیچ همانندی نمی باشد.

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ	كُفُوًا	أَحَدٌ
و	نمی باشد.	برای او همانندی یکی، کسی

درس ۵

سوره مائد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿١﴾ بریده باد دست های ابولهب و هلاک باد!

تَبَّتْ	يَدَا	أَبِي لَهَبٍ	وَ	تَبَّ
بریده باد	دست های	ابولهب	و	هلاک باد!

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ﴿٢﴾ مالش و آنچه به دست آورد بی نیازش نکرد. (به او سودی نبخشید).

مَا أَغْنَىٰ	عَنْهُ	مَالُهُ	وَ	مَا	كَسَبَ
بی نیاز نکرد	از او	مالش	و	آنچه	به دست آورد

سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ﴿٣﴾ بزودی در آتش شعله ور خواهد افتاد.

سَيَصْلَىٰ	نَارًا	ذَاتَ لَهَبٍ
بزودی خواهد افتاد	آتش	شعله ور

وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ﴿٤﴾

و (نیز خواهد افتاد در آتش) زنش (که) حمل کننده ی هیزم است.

(هیزم کشی کنایه از سخن چینی است یعنی روی آتش اختلاف و دشمنی هیزم ریختن)

وَ	إِمْرَأَتُهُ	حَمَّالَةَ	الْحَطَبِ
و	زنش	حمل کننده	هیزم

فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ﴿٥﴾ در گردنش ریسمانی از الیاف خرماس.

فِي	جِيدِهَا	حَبْلٌ	مِّن	مَّسَدٍ
در	گردنش	ریسمان	از	الیاف خرما

درس ۶

سوره نصر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿۱﴾

آنگاه که آمد یاری خدا و پیروزی.

إِذَا	جَاءَ	نَصْرُ	اللَّهِ	وَ	الْفَتْحُ
آنگاه که	آمد	یاری	خداوند	و	پیروزی

وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿۲﴾

و دیدی که مردم داخل می شوند در دین خدا گروه گروه.

وَ	رَأَيْتَ	النَّاسَ	يَدْخُلُونَ	فِي	دِينِ	اللَّهِ	أَفْوَاجًا
و	دیدی	مردم	داخل می شوند	در	دین	خداوند	گروه گروه

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿۳﴾

پس پروردگارت را با حمد و ستایش به پاکی یاد کن و طلب آمرزش کن از او، همانا او (بسیار) توبه پذیر است.

فَسَبِّحْ	بِحَمْدِ	رَبِّكَ	وَاسْتَغْفِرْهُ	إِنَّهُ	كَانَ	تَوَّابًا
به پاکی یاد کن	باستایش	پروردگارت	و طلب آمرزش کن از او	همانا او	می باشد	توبه پذیر

درس ۷

سوره کافرون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يٰٓأَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾ بگو ای کافران!

قُلْ	يٰٓأَيُّهَا	الْكَافِرُونَ
بگو	ای	کافران

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾ نمی پرستم آنچه را که شما می پرستید.

لَا أَعْبُدُ	مَا	تَعْبُدُونَ
نمی پرستم	آنچه	می پرستید

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾ و نه شما پرستش کننده اید آنچه که من می پرستم.

وَلَا	أَنْتُمْ	عَابِدُونَ	مَا	أَعْبُدُ
و نه	شما	پرستش کنندگان	آنچه	می پرستم

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ﴿٤﴾ و نه من پرستش کننده ام آنچه را که شما پرستیده اید.

وَلَا	أَنَا	عَابِدٌ	مَا	عَبَدْتُمْ
و نه	من	پرستش کننده	آنچه	پرستیده اید

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٥﴾ و نه شما پرستش کننده اید آنچه که من می پرستم.

وَلَا	أَنْتُمْ	عَابِدُونَ	مَا	أَعْبُدُ
و نه	شما	پرستش کنندگان	آنچه	می پرستم

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾ برای شما دینتان و برای من دین من.

لَكُمْ	دِينُكُمْ	وَلِيَ	دِينِ (می)
برای شما	دین شما	و برای من	دین (من)

درس ۸

سوره کوثر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ﴿١﴾

همانا ما به تو کوثر (فایده زیاد) عطا کردیم.

إِنَّا	أَعْطَيْنَاكَ	الْكَوْثَرَ
همانا ما	عطا کردیم به تو	کوثر (فایده زیاد)

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْزَرْ ﴿٢﴾

پس برای پروردگارت نماز بگزار و قربانی کن.

فَصَلِّ	لِرَبِّكَ	وَأَحْزَرْ
پس نماز بگزار	برای پروردگارت	و قربانی کن

إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ﴿٣﴾

همانا دشمن تو او (خودش) بی نام و نشان است. (أبتر: بدون نسل و فرزند و دُم بریده)

إِنَّ	شَانِئَكَ	هُوَ	الْأَبْتَرُ
همانا	دشمن سرسخت تو	او	بی نام و نشان

درس ۹

سوره ماعون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ ﴿١﴾ آیا دیدی کسی که روز جزا و آخرت را دروغ می شمارد؟

أَرَأَيْتَ	الَّذِي	يُكَذِّبُ	بِالْإِيمَانِ
آیا دیدی؟	کسی که	دروغ می شمارد	جزا را

فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ ﴿٢﴾ پس او، کسی است که یتیم را با خشونت می راند.

فَذَلِكَ	الَّذِي	يَدْعُ	الْيَتِيمَ
پس آن	کسی که	باخشونت می راند	یتیم

وَلَا تَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣﴾ و بر غذا دادن به مستمند و مسکین تشویق نمی کند.

وَلَا يَحْضُ	عَلَىٰ	طَعَامِ	الْمِسْكِينِ
تشویق نمی کند	بر	غذا	مستمند

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ﴿٤﴾ پس وای بر نماز گزاران!

فَوَيْلٌ	لِلْمُصَلِّينَ
پس وای	بر نماز گزاران

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٥﴾ کسانی که از نمازشان غافلند.

الَّذِينَ	هُمْ	عَنْ	صَلَاتِهِمْ	سَاهُونَ
کسانی که	ایشان	از	نمازشان	غافلان

الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ﴿٦﴾ کسانی که ریا می کنند.

الَّذِينَ	هُمْ	يُرَاءُونَ
کسانی که	ایشان	ریا می کنند

وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿٧﴾

وَيَمْنَعُونَ	الْمَاعُونَ
و	و
منع می کنند	چیزهای بی ارزش

و (از دادن) چیزهای بی ارزش منع می کنند.

سوره قريش

درس ۱۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا يَلْفُ قُرَيْشٍ ﴿١﴾

برای شکرانه الفت قريش

لَا يَلْفُ	قُرَيْشٍ
برای شکرانه الفت	قبيله قريش

إِلَيْهِمْ رِحْلَةَ الْشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ﴿٢﴾

الفت ایشان، سفر زمستانی و تابستانی است.

إِلَيْهِمْ	رِحْلَةَ	الْشِّتَاءِ	و	الصَّيْفِ
الفت ایشان	سفر	زمستانی	و	تابستانی

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ﴿٣﴾

پس باید عبادت کنند پروردگار این خانه را (کعبه)

فَلْيَعْبُدُوا	رَبَّ	هَذَا	الْبَيْتِ
پس باید عبادت کنند	پروردگار	این	خانه (کعبه)

الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِّنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ﴿٤﴾

کسی که (پروردگاری که) از گرسنگی آنها را غذا داد و از ترس آنها را امنیت داد.

الَّذِي	أَطْعَمَهُمْ	مِّنْ	جُوعٍ	ءَامَنَهُمْ	مِّنْ	خَوْفٍ
کسی که	غذا داد آنها را	از	گرسنگی	امنیت داد آنها را	از	ترس

سوره فیل

درس ۱۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ﴿١﴾ آیا ندیدی پروردگارت چه کرد با یاران فیل؟

أَلَمْ تَرَ	كَيْفَ	فَعَلَ	رَبُّكَ	بِأَصْحَابِ	الْفِيلِ
آیا ندیدی؟	چگونه، چه	انجام داد، کرد	پروردگارت	با یاران	فیل

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ﴿٢﴾ آیا قرار نداد مکرشان را در گمراهی؟

أَلَمْ يَجْعَلْ	كَيْدَهُمْ	فِي	تَضْلِيلٍ
آیا قرار نداد؟	مکرشان	در	گمراهی

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ﴿٣﴾ و فرستاد بر ایشان پرندگانی دسته دسته.

وَأَرْسَلَ	عَلَيْهِمْ	طَيْرًا	أَبَابِيلَ
و فرستاد	بر ایشان	پرندگانی	دسته دسته

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ﴿٤﴾ می انداختند بر آنها سنگ هایی از گل پخته.

تَرْمِيهِمْ	بِحِجَارَةٍ	مِّن	سِجِّيلٍ
می انداختند بر آنها	با سنگ	از	گل پخته

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ﴿٥﴾ پس قرار داد آنها را مانند کاه خورده شده!

فَجَعَلَهُمْ	كَعَصْفٍ	مَّأْكُولٍ
پس قرار داد آنها را	مانند کاه	خورده شده

سورة همزة

درس ۱۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ	تَكُلُّ	هُمَزَةٌ	لُتْمَزَةٌ
وای	بر هر	عیب جو	طعنهن

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ﴿١﴾
وای بر هر عیب جوی طعنه زن

الَّذِي	جَمَعَ	مَالًا	وَعَدَدَهُ
کسی که	جمع کرد	مالی	وشمردان را

الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ﴿٢﴾
کسی که جمع کرد مالی و آن را شمرد.

يَحْسَبُ	أَنَّ	مَالَهُ	أُخْلِدَهُ
گمان می کند	همانا	مالش	جاویدان می سازد

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ﴿٣﴾
گمان می کند که مالش او را جاویدان می سازد.

كَلَّا	لَيُنْبَذَنَّ	فِي	الْحُطْمَةِ
هرگز	حتما انداخته می شود	در	نوعی از آتش جهنم

كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطْمَةِ ﴿٤﴾
هرگز! بلکه در حطمه انداخته می شود.

وَمَا	أُدْرَاكَ	مَا	الْحُطْمَةِ
و چه	می دانی	چيست؟	حطمه

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطْمَةُ ﴿٥﴾
و چه می دانی حطمه چیست؟

نَارُ	اللَّهِ	الْمُوقَدَّةُ
آتش	خداوند	برافروخته شده

نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَّةُ ﴿٦﴾
آتش بر افروخته شده خداوند است.

الَّتِي	تَطَّلِعُ	عَلَى	الْأَفْئِدَةِ
که	چیره می شود	بر	دل ها

الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ﴿٧﴾
که بر دل ها چیره می شود. (نفوذ می کند).

إِنَّهَا	عَلَيْهِمْ	مُؤَصَّدَةٌ
همانا آن	بر ایشان	سرپوشیده

إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ﴿٨﴾
همانا آن (آتش) بر آنها سرپوشیده و بسته است.

فِي	عَمَدٍ	مُمَدَّدَةٍ
در	ستون ها	کشیده، بلند

فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ﴿٩﴾
در ستون هایی بلند و کشیده.

سورهٔ عصر

درس ۱۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ

قسم به زمان

وَالْعَصْرِ	و
قسم	زمان

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ

همانا انسان قطعاً در زیان است.

إِنَّ	الْإِنْسَانَ	لَفِي	خُسْرٍ
همانا	انسان	قطعاً در	زیان

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

مگر کسانی که ایمان آورده‌اند و عمل صالح انجام داده‌اند

إِلَّا	الَّذِينَ	ءَامَنُوا	و	عَمِلُوا	الصَّالِحَاتِ
مگر	کسانی که	ایمان آورده‌اند	و	عمل کرده‌اند	کارهای شایسته

وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ

و به حق سفارش نموده‌اند و به صبر سفارش کرده‌اند.

و	تَوَاصَوْا	بِالْحَقِّ	و	تَوَاصَوْا	بِالصَّبْرِ
و	سفارش نموده‌اند	به حق	و	سفارش نموده‌اند	به صبر

سوره تکاثر

درس ۱۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

التَّكَاثُرُ	الْهَافُكُم
زیاده خواهی	غافل ساخت شما را

الْهَافُكُمُ التَّكَاثُرُ ﴿۱﴾

غافل و سرگرم ساخت شما را زیاده خواهی.

حَتَّىٰ	زُرْتُمْ	الْمَقَابِرَ
تا اینکه	زیارت کردید	قبرها

حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴿۲﴾

تا اینکه قبرها را زیارت (دیدن) کردید.

كَلَّا	سَوْفَ	تَعْلَمُونَ
هرگز، حقا، چنین نیست.	به زودی	می دانید

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿۳﴾

هرگز! چنین نیست! به زودی خواهید دانست.

ثُمَّ	كَلَّا	سَوْفَ	تَعْلَمُونَ
سپس	هرگز! حقا!	به زودی	می دانید

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿۴﴾

سپس حقا که به زودی خواهید دانست.

كَلَّا	لَوْ	تَعْلَمُونَ	عِلْمَ	الْيَقِينِ
هرگز! حقا!	اگر	می دانید	علم	یقین

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ﴿۵﴾

حقا اگر با علم یقین می دانستید.

لَتَرَوُنَّ	الْجَحِيمَ
قطعا خواهید دید	جهنم

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ﴿۶﴾

قطعا جهنم را می دیدید.

ثُمَّ	لَتَرَوُنَّهَا	عَيْنَ	الْيَقِينِ
سپس	قطعا خواهید دید آنرا	چشم	یقین

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ﴿۷﴾

و نیز آن را با چشم یقین می دیدید.

ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴿۸﴾ و نیز حتماً در آن روز از نعمت ها سؤال خواهید شد.

ثُمَّ	لَتُسْأَلُنَّ	يَوْمَئِذٍ	عَنِ	النَّعِيمِ
سپس	حتما سؤال خواهید شد	در آن روز	از	نعمت ها

سورة قارعه

درس ۱۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْقَارِعَةُ ﴿۱﴾ مَا الْقَارِعَةُ ﴿۲﴾

(بسیار) کوبنده - آن (بسیار) کوبنده چیست؟

الْقَارِعَةُ	مَا	الْقَارِعَةُ
کوبنده	چیست؟	کوبنده

وَمَا أَذْرَكَ مَا الْقَارِعَةُ ﴿۳﴾

و چه می دانی آن بسیار کوبنده چیست؟

وَمَا	أَذْرَكَ	مَا	الْقَارِعَةُ
و چه	می دانی	چیست؟	کوبنده

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ﴿۴﴾

روزی است که مردم مانند پروانه ها پراکنده می باشند.

يَوْمَ	يَكُونُ	النَّاسُ	كَالْفَرَاشِ	الْمَبْثُوثِ
روزی	می باشد	مردم	مانند پروانه ها	پراکنده

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ﴿۵﴾

و کوهها مانند پشم زده شده ای (حلاجی شده ای) می باشند.

وَتَكُونُ	الْجِبَالُ	كَالْعِهْنِ	الْمَنْفُوشِ
و می باشد	کوهها	مانند پشم	زده شده

فَأَمَّا مَن ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ﴿۶﴾

پس اما کسی که ترازوی اعمالش سنگین شد.

فَأَمَّا	مَن	ثَقُلَتْ	مَوَازِينُهُ
پس اما	کسی که	سنگین شد	ترازوی

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٧﴾

پس او در زندگی رضایت بخشی است

فَهُوَ	فِي	عِيشَةٍ	رَاضِيَةٍ
پس او	در	زندگی	رضایت بخش

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ﴿٨﴾

ولی کسی که ترازوی اعمالش سبک شد.

وَأَمَّا	مَنْ	خَفَّتْ	مَوَازِينُهُ
پس اما	کسی که	سبک شد	ترازویش

فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ﴿٩﴾

پس جایگاه او پرتگاه جهنم است.

فَأُمُّهُ	هَاوِيَةٌ
پس جایگاهش	پرتگاه جهنم

وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَّةٌ ﴿١٠﴾

و چه می دانی آن چیست؟

وَمَا	أَدْرَاكَ	مَا	هِيَّةٌ
و چه	می دانی	چیست؟	آن

نَارٌ حَامِيَةٌ ﴿١١﴾

آتشی بسیار سوزان است.

نَارٌ	حَامِيَةٌ
آتشی	بسیار سوزان

سورة عاديات

درس ۱۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَدِيَّتِ صَبْحًا ﴿۱﴾ قسم به اسبان تازنده در حالی که نفس نفس می زنند.

و	العاديات	صَبْحًا
قسم	اسبان تازنده	نفس نفس زدن

فَالْمُورِيَّتِ قَدْ حَا ﴿۲﴾ قسم به آن جرقه افروزان به کوبیدن سم اسب.

فَالْمُورِيَّتِ	قَدْ حَا
قسم به آن جرقه افروزان	کوبیدن سم اسب

فَالْغِيَرَاتِ صَبْحًا ﴿۳﴾ قسم به آن یورش برندگان به هنگام صبح.

فَالْغِيَرَاتِ	صَبْحًا
قسم به آن یورش برندگان	صبح

فَأَتَرْنَ بِهِ نَقْعًا ﴿۴﴾ پس با آن گرد و غبار برمی انگیزند.

فَأَتَرْنَ	بِهِ	نَقْعًا
پس برمی انگیزند.	با آن	گرد و غبار

فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ﴿۵﴾ پس با آن جمع (دشمن) را در میان (وسط) گیرند.

فَوَسَطْنَ	بِهِ	جَمْعًا
پس در میان گیرند	با آن	جمع (دشمن) را

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿۶﴾ همانا انسان (نسبت) به پروردگارش واقعا ناسپاس است.

إِنَّ	الْإِنْسَانَ	لِرَبِّهِ	لَكَنُودٌ
همانا	انسان	به پروردگارش	واقعا ناسپاس

وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿۷۰﴾ همانا او خودش بر آن قطعاً گواه و شاهد است.

وَإِنَّهُ	عَلَىٰ	ذَٰلِكَ	لَشَهِيدٌ
و همانا او	بر	آن	قطعاً گواه و شاهد

وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿۷۱﴾ همانا او (نسبت) به دوست داشتن مال بسیار سرسخت است.

وَإِنَّهُ	لِحُبِّ	الْخَيْرِ	لَشَدِيدٌ
و همانا او	به دوست داشتن	مال	بسیار سرسخت

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ﴿۷۲﴾

آیا پس نمی‌داند آنگاه که بیرون آورده شود آنچه در قبرهاست.

أَفَلَا يَعْلَمُ	إِذَا	بُعْثِرَ	مَا	فِي	الْقُبُورِ
آیا پس نمی‌داند	آنگاه که	بیرون آورده شود	آنچه	در	قبرها

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿۷۳﴾

و مشخص می‌شود آنچه در سینه‌هاست.

وَحُصِّلَ	مَا	فِي	الصُّدُورِ
مشخص شود	آنچه	در	سینه‌ها، دل‌ها

إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ﴿۷۴﴾

همانا پروردگارشان به آنها در آن روز قطعاً بسیار باخبر است.

إِنَّ	رَبَّهُم	بِهِمْ	يَوْمَئِذٍ	لَّخَبِيرٌ
همانا	پروردگارشان	به آنها	در آن روز	قطعاً بسیار باخبر